

KAD JE DOSTA?

U utorak 2. juna izvršitelji će ponovo pokušati iseljenje jedne od 87 porodica koje žive u „samačkim hotelima“ Trudbenika. Obratite pažnju na dokument koji objavljujemo u prilogu poziva da u utorak u 10.00h dođete u Jurija Gagarina 139 da sprečimo iseljenje.

Sindikat novinara Srbije apeluje na poslanike Skupštine Srbije da zaustave privatizaciju lokalnih medija, a organizacija SINOS-a u „Novostima“ podseća premijera na obećanje da će kazniti pljačku u privatizaciji i poziva ga da spreči propast ove kompanije.

Ljudevit Kolar, veteran „jugoslovenskih“ ratova, prenosi nam iskustva iz svojih susreta sa veteranima „neprijateljskih“ vojski, i najavljuje novi susret u subotu 30. maja, u blizini Varvarina.

U prethodnom broju objavili smo prvi deo teksta istoričara Milovana Pissarija o lažima na osnovu kojih je rehabilitovan Draža Mihailović. Izvinjavamo se što u ovom broju nismo imali dovoljno prostora za nastavak teksta, objavićemo ga sledećeg četvrtka. U međuvremenu podsećamo na etiku koja je zaslužna za „podele u srpskom narodu“, i koja ne dozvoljava „nacionalno pomirenje“.

Vidimo se u petak u 18.00 u Resavskoj 21, i u utorak na Novom Beogradu.

Učitelj neznalica i njegovi komiteti

Utorak 2. jun 2015. godine u 10.00h
Jurija Gagarina 139, Novi Beograd

SPREČIMO DA 87 PORODICA BIVŠIH RADNIKA „TRUDBENIKA“ OSTANE BEZ KROVA NAD GLAVOM

ZA utorak 2. juna u 10.00h zakazano je novo iseljenje jedne od 87 porodica koje žive u smeštajnim kapacitetima „Trudbenik gradnje“, ovog puta iz objekta u Jurija Gagarina 139.

Jedini krivac za beznađežan položaj u kom se danas nalaze bivši radnici „Trudbenik gradnje“ jeste država Srbija, odnosno kreatori državne politike privatizacije i Agencija za privatizaciju kao izvršilac ove politike.

Agencija za privatizaciju je u postupku restrukturiranja i pripreme za privatizaciju KMG „Trudbenika“ imala priliku i da trajno reši status stanara „Trudbenikovih“ smeštajnih kapaciteta, i da obezbedi da preduzeće nakon privatizacije nastavi sa radom i sačuva radna mesta, međutim Agencija i njeni savetnici su odlučili da „Trudbenik“ unište i da ostave radnike i bez posla i bez krova nad glavom. Jedan od dokaza za ovu tvrdnju je pismo koje je Agenciji novembra 2006. godine uputila austrijska kompanija STRABAG, zainteresovana za kupovinu „Trudbenika“. STRABAG je tražio od Agencije da izuzme samački hotel „Trudbenika“ iz privatizacije, u cilju izbegavanja neresivih socijalnih problema, što je sasvim razuman zahtev potencijalnog kupca zainteresovanog za delatnost preduzeća, a ne za mešetarenje njegovim nekretninama. Agencija nije uvažila molbu STRABAG-a, a „Trudbenik“ je marta 2008. godine kupila MONTERRA Dragana Kopčalića. MONTERRA se odmah po kupovini „Trudbenika“ usredsredila na izbacivanje radnika iz smeštajnih kapaciteta, dok je „Trudbenik“ gubio posao za poslom, da bi na posletku otišao pod stečaj.

Stečajni upravnik „Trudbenika“ koji danas izbacuje 87 porodica na ulicu samo je poslednji izvršilac državne politike pljačke i državnog zataškavanja pljačke: Agencija je mogla da uvaži molbu STRABAG-a, u cilju izbegavanja neresivih socijalnih problema, ali je učinila suprotno; Vlada je 2012. godine obećala da će ispraviti nepravde u 24 privatizacije, među kojima je i „Trudbenik“, ali ih ona je učinila suprotno.

Ne ostaje nam ništa drugo nego da u utorak 2. juna u 10.00h sprečimo da 87 porodica bivših radnika „Trudbenika“ oстане bez krova nad glavom. ●

ČOVEK OD REČI

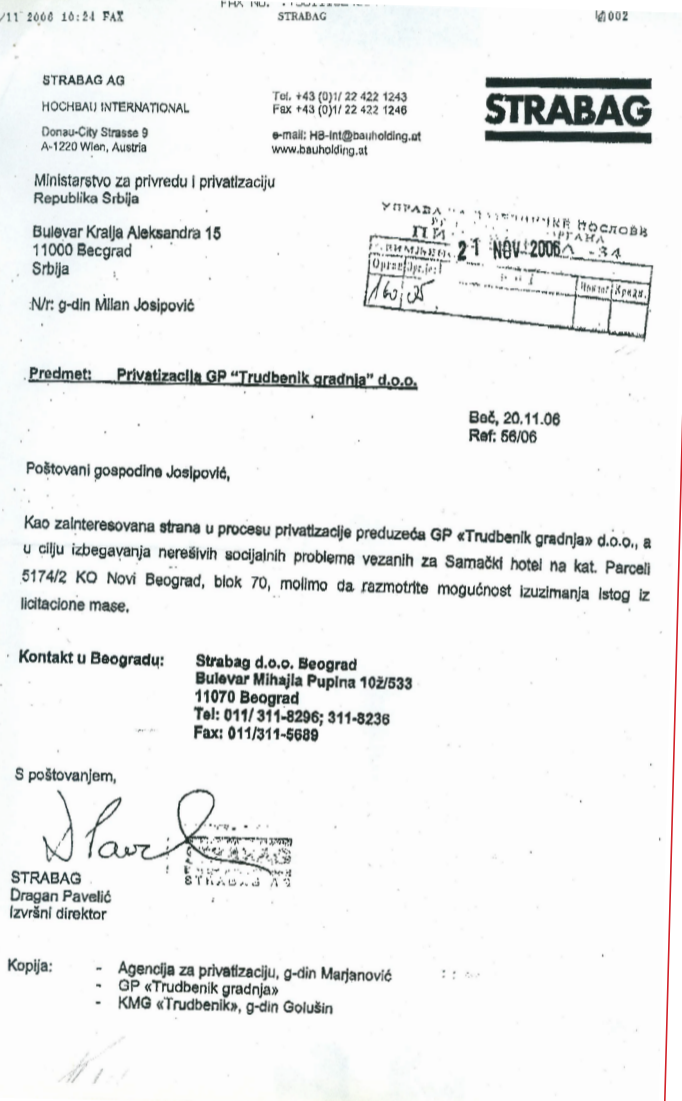
Zakletva boraca Čačanskog NOP odreda „Dr Dragiša Mišović“:

Ja, sin srpskog naroda, zaklinjem se svojom čašću da u Čačanski narodnoslobodilački odred „Dr Dragiša Mišović“ stupam sa čvrstom odlukom da se borim protiv fašističkih okupatora i izdajnika srpskog naroda.

Obavezujem se da ću izvršavati naređenja svojih prepostavljenih bez pogovora, da ću čuvati disciplinu odreda, da ću snositi sve posledice kršenja discipline i neizvršavanja dužnosti borca za narodna prava i slobodu. Mi, narodni partizani Jugoslavije, latili smo se oružja za nemilosrdnu borbu protiv krvoločnih neprijatelja koji porobiše našu zemlju i istrebljuju naše narode.

U ime slobode i pravde našeg naroda, zaklinjemo se da ćemo disciplinovano, uporno i neustrašivo, ne štedeći svoje krvi i života, voditi borbu do potpunog uništenja fašističkog osvajača i svih narodnih izdajnika.

Jedan od boraca koji su 12. jula 1941. godine položili ovu zakletvu bio je i Radenko Mandić (1917 – 1988), koji će kasnije postati i komandant odreda. Marta 1946. godine učestvovao je u akciji hapšenja i privođenja pravdi Dragoljuba Mihailovića. Komandant Mandić je lično stavio lisice na ruke izdajniku Mihailoviću. ●

za samoobrazovanje Rilten društvena pitanja

uciteljneznalica.org

društvena pitanja

Apel SINOS-a poslanicima Skupštine Srbije

SINDIKAT novinara Srbije (SINOS) apeluje na poslanike da glasaju za odlaganje privatizacije lokalnih medija i tako spreče njihovo gašenje, što će se, sve je izvesnije, desiti 1. jula.

SINOS podseća da su, zbog velikog pritiska medijskih udruženja da se privatizacija što pre završi, rokovi za izlazak države iz medija pola godine kraći u odnosu na druge firme.

U startu nerealno postavljene rokovi, neažurnost nadležnih institucija i nejasnoće u primeni socijalnih programa doveli su do potpune konfuzije. Dodatnu pomutnju unela je uredba Vlade Srbije o dodeli besplatnih akcija zaposlenima, budući da gotovo niko neće moći da ih dobije jer je većina građana uzela tzv. „Dinkićeve akcije“. Veliko je pitanje da li će oni koji imaju pravo na akcije biti spremni da prihvate odgovornost i dugove za firme koje im se nude.

Štiče se utisak da je sve urađeno smišljeno kako bi krajnji cilj bio gašenje medija.

SINOS ukazuje da u zemljama Evropske unije postoje regionalni i lokalni mediji, da u Sloveniji i Hrvatskoj svaka opština ima medij. U Crnoj Gori je u toku donošenje medijskih zakona i niko od njih ne traži da se država povuče iz medija.

U zemljama okruženja mediji su u apsolutnom vlasništvu privatnika samo u Makedoniji, gde ima slučajeva da poslodavci čak i tuku novinare.

Podsećamo da je 2007. godine Komitet ministara Saveta Evrope usvojio preporuke zemljama članicama, među kojima je i Srbija, da treba da postoji pluralizam vlasništva u medijima na svim nivoima, odnosno da postoje komercijalni emiteri ali i javni servisi na nacionalnom, regionalnom i lokalnom nivou. Predstavnici Evropske unije u Srbiji više puta su javno istakli da nikada nisu tražili privatizaciju svih medija, već isključivo transparentnost vlasništva i finansiranja. Ustav Srbije predviđa mogućnost da lokalna samouprava bude osnivač medija, zbog čega su se SINOS i Profesionalno udruženje novinara Srbije (PROUNOS) obratili Ustavnom sudu septembra prošle godine sa inicijativom da se utvrdi ustavnost seta medijskih zakona.

Opstanak lokalnih medija smeta jedino finansijsko-političkom lobiju i medijskoj koaliciji. SINOS zato poziva poslanike da donose odluke koje su od značaja za javnosti, a ne prema potrebama ove interesno povezane grupacije.

U Beogradu, 24. maja 2015. godine

Predsednica SINOS, Dragana Čabarkapa ●

PRUŽENE VETERANSKE RUKE

PRVA saznanja potekla su iz škole; da živimo u Državi koju čini šest republika i dve pokrajine, i da u njoj žive narodi i narodnosti. Onda na radnim akcijama, bili smo drugovi i brigadiri; i gradili smo zemlju. Služeći armiju postali smo saborci, i spremali se da branimo zemlju, ako je neko napadne... I onda, preko noći, postali smo neprijatelji i pucali jedni na druge, i rušili postojeće.

Prošlo je, posle svega, ne puno vremena, da bi se neki ljudi došetili da probaju da se ponovo susretnu: drugovi i brigadiri sa radnih akcija, saborci iz armije i... veterani koji su u jednom trenutku postali neprijatelji, i pucali jedni na druge.

Kažu da se sa nekih pet stotina reči može komunicirati, ali neka je u pitanju i par hiljada, postoji jedna reč, samo jedna reč bez koje komunikacije nema, koja je najteže prevaliti preko jezika, izreči je: IZVINI!

Prvi put se ukazala prilika da se nakon desetak godina, u Groznoj, pod okriljem CNA (Centar za nenasilnu akciju) susretno: brigadiri, saborci i naposletku neprijatelji. Bio je susret za pamćenje. Verovatno će svi učesnici radionice pamtići kada je veteran sa jedne od suprotstavljenih strana pomenuo gde

za pamćenje kako je šanker bio zabezknut da je to jedini seminar u njegovoj praksi u kom je učestvovala kompletno muška grupa. Ali, ono što će najverovatnije ostati kao najjači utisak sa svih seminara biće dolazak na Jahorinu. Dolazilo se sopstvenim vozilima. Na usponu neposredno pred turističkim mestom Jahorina, jednom od veterana je „prokuvao“ auto. Kako je ko pristizao, kada bi video auto pored puta momentalno se zaustavljao i prvo pitanje je bilo šta treba da se da se pomogne... Kada se sve završilo, na prvom kafi nakon puta, u hotelu, prvo pitanje koje se nametnulo nakon malopredšnjeg događaja na usponu, bilo je kako bi taj susret izgledao pre desetak godina!?

Nakon učešća na svim ovim seminarima, rodila se zajednička ideja da se organizuju grupe posete mestima stradanja, sva tri entiteta. Krenulo se sa određenom strepnjom. Ali, uz dobre pripreme od strane nosioca događaja i pokrovitelja CNA, ostajali su i bolji utisci nego što se dalo pretpostaviti.

Jedna od takvih poseta se desila u Velikoj Kladaši, gde su se sukobili prapdnici istog entiteta. Cvece se položilo, zajedno, na spomen-znamenje obema od sukobljenih strana.

Najdirljivije je bilo na zajedničkom ručku, gde su nakon desetak godina međusobno progovorile nekadašnje dobre komšije sa sukobljenih strana, koji do tog događaja nisu govorili. Potekla je i poneka muška suza, ona tvrda, najtvrdra.

Naravno, o susretima veterana sva tri entiteta, pomenutih, a jos više nepomenutih, mogao bi se napisati roman. Hiljade reči se mogu napisati o tome da veterani primerom pokazuju da se može dalje, nakon svega što su prošli i doživeli, uz poštovanje različitosti. Ali, da li bi roman mogao ono najvrednije? Da možemo dalje, treba prevaliti preko jezika onu jednu, tako tešku reč IZVINI, ili pruženom rukom, bez reči to pokazati.

Svi susreti o kojima govorim proticali su bez velike pompe, manje-više nezapaženo od strane medija, sem možda lokalnih, iako iza svih ovih događaja stoje iskrenost i velika želja, a imajući u vidu iskustvo koje su prošli veterani, da se sve ono što im se dogodilo ne dogodi nikada vise.

Jedan u nizu takvih susreta veterana sva tri entiteta biće održan 29. i 30. maja u Kruševcu. Glavni događaj će se odvijati 30. maja na Velikoj Moravi kod Varvarina, kada će se položiti cveće i odati pošta žrtvama, povodom tragedije kada je poginulo desetero ljudi prilikom bombardovanja mosta od strane aviona NATO snaga.

Svako je dobro došao!

Ljudevit Kolar, veteran i učesnik susreta veterana iz različitih entiteta ●

OTVORENO PISMO SINOS – SO „NOVOSTI“ PREDSEDNIKU VLADE REPUBLIKE SRBIJE

Poštovani g. Vučiću,

Samo mesec dana uoči zakonom predviđenog roka za izlazak države iz medija zaposleni u „Novostima“ nemaju saznanja o sudbini Kompanije. Jedinia informacija koju smo dobili, nezvanično, od generalnog direktora i glavnog i odgovornog urednika je da je „stanje dramatično“, da će on „za dvadesetak dana otići iz „Novosti“, a da u našoj zgradi 1. septembra „neće postojati ništa“.

U ime izuzetno zabrinutih radnika Kompanije „Novosti“, kojom upravlja Vlada Republike Srbije, još jednom Vam se obračamo.

Vlada Srbije imenuje četiri od ukupno pet članova Nadzornog odbora koji, opet, postavlja glavnog i odgovornog urednika „Večernjih novosti“ i svih drugih izdanja Kompanije (Sport, Tip, Zov, Enigma, Bilje i zdravlje, Treće oko i Kalibar) i, istovremeno, generalnog direktora, kao i izvršne direktore sektora. Preko Nadzornog i Izvršnog odbora, dakle, Vlada Srbije utvrđuje uređivačku i poslovnu politiku i vodi poslovanje „Novosti“.

Direkton i članovi nadzornog odbora, po slovu zakona, dužni su da svoje poslove izvršavaju savesno, sa pažnjom dobrog privrednika i u najboljem interesu društva. Znanje i iskustvo potrebno za obavljanje ovih dužnosti trebalo bi da se podrazumeva.

Nema, međutim, dokaza da upava „Novosti“ iza koje, ponajviše, pune dve godine stoji Vlada Srbije, ispunjava navedene zakonske uslove. Naprotiv!

Nadzorni odbor, između ostalog, utvrđuje poslovnu strategiju i poslovne ciljeve društva i nadzire njihovo ostvarivanje, to jest nadzire rad izvršnih direktora. S druge strane, izvršni direk-

Imenovati TO ratom

tori su dužni da podnose pisane izveštaje o poslovanju, prihodima i finansijskom stanju društva, na kvartalnom nivou.

Nema ni dokaza da su izvršni direktori podnosili ovakve izveštaje, niti da je krnji Nadzorni odbor (nedostaju dva člana koje je, odavno, trebalo da imenuje Vlada Srbije) to od njih zahtevao.

U međuvremenu, tiraži svih izdanja, sa akcentom na „Večernje novosti“, značajno padaju, a samim tim i prihodi od štampe, marketing beležki rekordno slabe rezultate, zarade kasne, a generalni direktor odbija da odgovori na pitanja reprezentativnih sindikata koja su od najbitnijeg značaja za radno-pravni i socijalni položaj zaposlenih. I sve to, uz prečutnu saglasnost Nadzornog odbora.

Uz saglasnost tog istog Nadzornog odbora, generalni direktor i glavni i odgovorni urednik Ratko Dmitrović uputio se i na dvonedeljnu turneju po SAD. O trošku „Novosti“, naravno.

Prethodno je obezbedio saglasnost za prodaju dnevnog lista „Sport“ – estradnom menadžeru iz Zaječara Saši Mirkoviću.

Imajući u vidu poražavajuće tiražne i finansijske rezultate, a posebno ovaj početak „rasprodaje“ Kompanije, prinuđeni smo da Vam ponovo, javno, postavimo sledeća pitanja:

1. Da li je okončana istraga o „spornoj privatizaciji“ Kompanije „Novosti“ iz 2006. godine? Podsećamo da ste u avgustu 2012. godine najavili da ćete ovaj problem rešiti za 15 dana. Prošle su tri godine.

2. Ukoliko istraga nije završena, da li je moguće sprovesti postupak privatizacije u smislu Zakona o javnom informisanju?

3. Ako se „izlazak države“ iz „Novosti“ ne okonča do 1. jula, a verujemo da neće, ima li Vlada neko drugo rešenje? S tim u vezi, zašto do danas nije realizovana odluka od 28. marta 2014. godine, u čijem donošenju ste aktivno učestvovali, o spajanju Kompanije „Novosti“ i Štamparije „Borba“?

4. Budući da nekompletna i nekompetentna uprava ne ispunjava ni osnovne zakonske obaveze, apelujemo na Vladu da preduzme hitne mere iz svoje nadležnosti, kako „Novosti“ ne bi prestale da postoje.

A to, uvereni smo, nije u interesu ne samo redakcije, već ni armije naših vernih čitalaca, demokratske javnosti i Vlade na čijem ste čelu.

U Beogradu 26. maja 2015. godine

**SINDIKAT NOVINARA SRBIJE
SINDIKALNA ORGANIZACIJA „NOVOSTI“** ●

Petak 29. maj 2015. godine u 18.00h

Resavska 21, stan br. 5, Beograd

Učitelj neznalica i njegovi komiteti pozivaju vas na okrugli sto

KAD JE DOSTA? pod kojim uslovima ograničiti pravo na privatnu svojinu?

Fotografiju kojom ilustrujemo ovaj poziv već smo koristili, uz poziv za okrugli sto GDE JE RAD DANAS I KAKO GA ORGANIZOVATI, na kom smo konstatovali da se rad danas pretežno odvija u „sektoru snalaženja“, a ne više u fabrikama nastalim u vreme socijalizma – mestima za koja se pojam rada decenijama vezivao, sve do nedavno.

Predlog novog zakona o stečaju, na kom radimo poslednjih meseci i koji ćemo uskoro predstaviti javnosti, predviđa da radnici preduzeća u stečaju imaju pravo na podnošenje plana reorganizacije bez obzira na to u kojoj su meri, i da li su uopšte poverioci, ali ukoliko ispune određene uslove koji garantuju opstanak preduzeća i radnih mesta (kvalitet plana koji će ocenjivati Nacionalna služba za zapošljavanje, uključivanje najmanje 30% radnika u podnošenje plana i dr.). Ukoliko poverioci prihvate ovakav plan reorganizacije, i ukoliko ga radnici realizuju, radnicima bi se sredstva koja su uložili u reorganizaciju i dugovi preduzeća koje su vratili konvertovali u vlasništvo.

Ovaj poslednji stav je doveo do oštrog neslaganja unutar radne grupe koja piše predlog zakona. Naime, deo članova radne grupe smatra legitimnim da se radnicima dozvoli da realizuju reorganizaciju kako bi sačuvali radna mesta, ali se ne slaže da ulaganja koja radnici izvrše u okviru reorganizacije treba da im se konvertuju u vlasništvo, jer se na taj način menja vlasnička struktura (preduzeća u stečaju) bez saglasnosti vlasnika.

Napominjemo da predlog zakona na kom radimo ne predviđa brisanje vlasnika koji je doveo preduzeće do stečaja, već da radnici koji uspešno realizuju reorganizaciju, na osnovu svog ulaganja i na osnovu obeštećenja poverilaca postaju suvlasnici reorganizovanog preduzeća. U zavisnosti od visine ulaganja to suvlasništvo može biti i većinsko, ali i ne mora biti.

Takođe napominjemo da bi se ovakva promena vlasničke strukture bez saglasnosti vlasnika sprovodila nad preduzećima koja su u stečaju, odnosno u preduzećima koja su vlasnici svojim postupcima doveli do kraha.

Drugim rečima, da li ovo što vidimo na fotografiji jeste uslov da se ograniči pravo na privatnu svojinu? ●

donatori:

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

partneri:

Savez za radničko društvo

Izdavač:
Učitelj neznalica i njegovi komiteti
Urednik:
Ivan Zlatić
Dizajn i prelom:
Matija Medenica